

[Rasmus Hansen.]

Den udrustning, som blev bevilget folkepolitiet på mødet i Berlin-Wilhelmsruh, er unægtelig usædvanlig for et politi.

I en redegørelse i „Sopade“ for september 1950 har det tyske socialdemokratis formand, dr. Kurt Schumacher, meddelt, at folkepolitikets organisatorer af taktiske grunde bevidst omtaler folkepolitiet som en civil foranstaltning for på denne måde at kunne tilsløre, hvad det er, der foregår i den østtyske Sovjetzone. Derfor har folkepolitikets befalingsmænd indtil videre fået civile titler, men dette politi er, hævder dr. Schumacher, et stadigt voksende militært apparat, bygget op efter et princip, som gør det muligt at udvide rammerne ubegrænset. Folkepolitikets foreløbige mål er ifølge de oplysninger, som dr. Schumacher er i besiddelse af, en hær på mellem 350 000 og 400 000 mand. Til orientering for det ærede medlem hr. Aksel Larsen og andre kommunistiske medlemmer af dette ting skal jeg tilføje, at der i den østtyske Sovjetzone til uddannelse af medlemmer af folkepolitiet er oprettet infanteriskoler, artilleriskoler, skoler for betjening af tanks, for pionerer og for efterretningstjeneste, og i september i fjor blev antallet af officersaspiranter, som er under uddannelse, anslået til mellem 8 400 og 8 600.

Om den nye hærs øverste ledelse har dr. Kurt Schumacher meddelt følgende:

„Folkepolitikets førerkorps består gennemgående af generaler og generalstabs-officerer fra den anden verdenskrig.“

Han tilføjer, at

„valget af personerne såvel som uddannelsen viser den offensivt militære tendens, det militære principps overvægt, overfor alle andre muligheder“.

Det er muligt, at det tyske socialdemokratis formand, dr. Schumacher, har ret i den betragtning, at det såkaldte folkepoliti i Østtyskland næppe vil blive anvendt som fortrop i et angreb på Vesteuropa, men vil blive henvist til at være bagtrop, hvis det forfærdelige skulle ske, at en tredje verdenskrig udbræder. I hvert fald er det en kendsgerning, at den i Vesteuropa rådende frygt først og fremmest er foranlediget af den antagelse, at der i Østtyskland foruden folkepolitiet står mindst 30 russiske hærdivisioner, deriblandt 8 panserdivisioner, samt at der desuden i Østeuropa er placeret en meget stor russisk luftflåde; endvidere af overbevisningen om, at disse styrker meget hurtigt kan forøges. Befolkningerne i Vesteuropa har ikke kunnet

indse, at deres militære svaghedstilstand gør det påkrævet, at der træffes så omfattende militære forholdsregler overfor dem.

Se, ærede medlemmer, det er på denne baggrund, forhandlingerne om en begrænset oprustning i Vesttyskland, en oprustning, der tænkes gennemført således, at de tyske styrker ikke får mulighed for at foretage nogen aggression, og den kommunistiske forargelse her i landet i den anledning må vurderes.

De onde gerninger, som Tysklands nazistiske styre gjorde sig skyldig i, vil ikke blive glemt. Dets grusomhed, dets foragt for vore retsbegreber, dets overfald på fredelige nationer, dets koncentrationslejre, dets fængslinger og henrettelser af anderledes tænkende er stadig rettesnor her i landet for, hvordan et styre ikke bør være. Men det er jo slet ikke herom, det drejer sig ved drøftelsen af Vesttyskland. Vesttyskland har utvivlsomt stadig betydelige kredse med nazistisk tankegang, men Vesttyskland af i dag har ikke et nazistisk styre, og det tyske socialdemokrati og dets leder, dr. Kurt Schumacher, i mange år fange i en af det nazistiske systems koncentrationslejre, er, som jeg har fremhævet, under visse forudsætninger tilhænger af en bevægning af vesttyskere.

De danske kommunister og deres fredsdruer er først begyndt at protestere mod Tysklands oprustning, da der blev tale om vesttyske militære styrker. De glemte at protestere, da den østtyske oprustning blev påbegyndt. Da var de tavse. — Og nu oplever man endogså her i tinget og indenfor tinget, at de forsøger med det ærede medlem hr. Aksel Larsen i spidsen at benægte, at der foregår en oprustning af tyskere i den østtyske Sovjetzone.

Det er en fremgangsmåde, som ikke kan misforstås. Den taler for sig selv, og den som så meget andet, der er udtryk for de samme hensigter og den samme tankegang, har med rette foruroliget befolkningen her i landet og i andre lande i Vesteuropa.

Alfred Jensen: Som bebudet ved første behandling af dette forslag har vi stillet et forslag om en tilføjelse til det foreliggende.

Ændringsforslaget siger, at beslutningen først får gyldighed, når den er godkendt gennem en folkeafstemning, der udviser et flertal af de afgivne stemmer for beslutningen. Berettiget til deltagelse i folkeafstemningen er alle, der er optaget på de sidst udarbejdede valglister til folketinget.

Jeg tror, at disse få linier ganske tydeligt og klart siger, hvad hensigten med dette